

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

Nejznámější lidové POHÁDKY

Ilustrace

Veronika Balcarová

Barbora Stluková

bamb**o**ok

bamb**oo**k

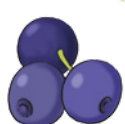
OBSAH

O perníkové chaloupce	7
O Červené karkulce	19
O kohoutkovi a slepičce	29
O veliké řepě.....	37
O dvanácti měsíčkách.....	43

O PERNÍKOVÉ CHALOUPCE

DVĚ MALÉ , MENŠÍ A VĚTŠÍ ,

SE PRÁVĚ PŘEDHÁNĚJÍ, KDO SNÍ VÍC A .

PLNÉ SLADKÝCH PLODŮ ZAČÍNÁJÍ MĚNIT BARVU,

HOLČÍČKA MÁ RUCE A CHLAPEČEK .

„MAŘENKO,“ VYKŘIKNE JENÍČEK, „PODÍVEJ, MÁM ”

JAKO , „ SMĚJE SE NA CELÉ A JEHO SESTRÍČKA

MAŘENKA SE SMĚJE S NÍM. NEDALEKO, POD VYSOKÝM ,

STOJÍ VŠAK JEJICH A TĚM DO SMÍCHU NENÍ. MOC

DOBŘE VĚDÍ, ŽE TY JAHODY A BORŮVKY JSOU LETOS POSLEDNÍ.

PROTOŽE JSOU VELICE CHUDÍ, ŽÁDNÉ JINÉ NEBUDOU

MOCI SVÝM DLOUHOU DOBU DOPŘÁT.

BOHUŽEL, ANI JINÉHO U NICH NENÍ ZROVNA NAZBYT.

SLYŠELI VŠAK, ŽE V BYDLÍ DOBRÉ ,

A TY SE O KAŽDÉHO POTŘEBNÉHO POSTARAJÍ. V HLAVÁCH JIM

POMALU DOZRÁVÁ NÁPAD – ODVEDOU DĚTI DO HLUBOKÉHO

A NECHAJÍ JE TAM SAMOTNÉ. AŽ JE NAJDOU, JISTĚ SE

O NĚ DOBRĚ POSTARAJÍ.

DRUHÝ DEN RÁNO DĚTEM DOVOLIL, ABY S NÍM ŠLY DO

 NA . POSKAKOVALY OD ROZBŘESKU KOLEM

 A POKŘIKOVALY NA : „POJĎ UŽ, TATI, JSME

PŘIPRAVENÉ, TO BUDE ZÁBAVA!“ ALE MOC NESPĚCHAL.

STÁLI S DLOUHO NA ZÁPRAŽÍ A UJIŠŤOVALI SE, ŽE DĚLAJÍ

DOBŘE, ŽE DĚTEM BUDE S LÉPE.

PO DLOUHÉM LOUČENÍ NAKONEC OPRAVDU DO DOŠLI.

DĚTI CELÉ DOPOLEDNE POMÁHALY TATÍNKOVI NOSIT

NA VELKOU . KDYŽ UŽ STÁLO VYSOKO NAD

LESEM, SÁHL PO , VYTÁHL VELIKÝ KRAJÍC

S TVAROHEM A ROZDĚLIL HO NA **3** DÍLY. PO VYDATNÉM JÍDLE

PŘIŠEL NA UNAVENÉ SPÁNEK.

KDYŽ SE KONEČNĚ PROBUDILY, BYLA JIM UŽ DOCELA ZIMA.

VYDĚŠENĚ SE ROZHÍŽELY KOLEM SEBE, ALE NIKDE

NEVIDĚLY. NAVÍC UŽ SE I SCHOVALO ZA

A RYCHLE SE STMÍVALO. MĚLY HLAD A NEVĚDĚLY, CO

DĚLAT. VYŠLA PRVNÍ A MAŘENKA DOSTALA NÁPAD.

„JENÍČKU, VYLEZ NA TEN NEJVYŠŠÍ , ODTUD BUDEŠ MÍT

NEJLEPŠÍ VÝHLED. URČITĚ NĚKDE ZAHLÉDNEŠ

Z NAŠÍ .“

 UDĚLAL VŠECHNO, JAK ŘEKLA, A OPAVDU!

V DÁLCE MEZI OBJEVIL . „TUDY, MAŘENKO,“

VYKŘIKL NADŠENĚ, „ZA CHVILKU BUDEME DOMA!“

S VIDINOU TEPLÉ A HRNKU K VEČEŘI SE DĚTI

VIDYALY NECESTOU, KOLEM NOHOU SE JIM

OMOTÁVALY ŠLAHOUNY A . KDYŽ SE PŘED

NIMI ROZESTOUPILA POSLEDNÍ ROŠTÍ A ,

V ÚŽASU VYDECHLY. NEBYLA TO JEJICH , CO JIM

SVĚTÝLKEM SLIBOVALA TEPLU, BYLA TO !

 MĚLA OZDOBENÁ , PLOT BYL Z OBŘÍCH

 A VŠECHNY STĚNY Z NEFALŠOVANÉHO . VONĚLA

DO DÁLKY A NEMOHLY UVĚŘIT TOMU ŠTĚSTÍ. CELÝ

VEČER JIM KRUČÍ V A TADY NAJEDNOU TAKOVÝ ZÁZRAK!

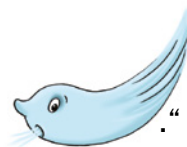
VRHLY SE NA NEJBLIŽŠÍ PERNÍKOVOU S

A POŘÁDNĚ SE ZAHRYZLY. NAJEDNOU SE UVNITŘ CHALOUPKY OZVALO

SKŘEHOTAVÝM HLASEM: „KDOPAK MI TO TADY LOUPE ?“

A DUCHAPLNĚ ODPOVĚDĚL: „TO NIC, TO JE JEN

A POCHUTNÁVAL SI DÁL.

ALE ZA CHVILIČKU UŽ TEN OŠKLIVÝ HLAS ZASLECHLY PŘÍMO ZA

SEBOU: „TAK ? JÁ MYSLÍM, ŽE TU SE MNOU NĚKDO

ŽERTUJE.“ SE OHLÉDLY A ZTUHLA JIM KREV V ŽILÁCH –

PŘED NIMI SE OBJEVILA DĚSIVÁ , STARÁ A SCVRKLÁ, OBŘÍ

ZAHNUTÝ PŘIPOMÍNAL A RUCĚ .

„NEBOJTE SE, POJĎTE DÁL...“ ZAČALA SLADCE, „JÁ VÁM DÁM

, CO SE DO VÁS VEJDE.“

VÁHALA. „RADĚJI NE, BABIČKO, MOC TI DĚKUJEME,

MY UŽ PŮJDEME DOMŮ.“ SE VŠAK UŽ NATAHUJE PO

LASKOMINÁCH, KTERÝCH MÁ PLNÉ .

„JEN POJĎ, POJĎ ZA BRATŘÍČKEM,“ VEMLOUVÁ SE ÚLISNĚ

MAŘENCE A TA NECHCE NECHAT SAMOTNÉHO.

SI

POŘÁDNĚ PROHLÉDLA, A PROTOŽE UŽ SE

JÍ SLADKÉ DÁVNO ZAJÍDALO, DOSTALA CHUŤ NA

. JEN JÍ

PŘIPADALY MOC

.

„TADY BUDETE MÍT ŽIVOT JAKO V POHÁDCE.

, CO SNÍTE,

SMETÁNKY, CO VYPIJETE! JEN POJĎTE DÁL, V MOJÍ

SE

HEZKY ZAKULATÍTE.“

UŽ BYLY OPRAVDU UNAVENÉ A

SLIBOVALA TAK

SLADCE, ŽE SE NECHALY NALÁKAT DO

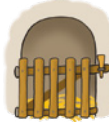
, ZALEZLY DO

KOMŮRKY A V MŽIKU

. TEPRVE RÁNO SI VŠIMLY, ŽE JEJICH

KOMŮRKA JE VLASTNĚ

. JENÍČKOVI TO MOC NEVADILO,

MĚL POŘÁD PLNÉ SLADKÉ SMETÁNKY A ZAKUSOVAL

JI

. JEN MU BYLO LÍTO, ŽE

MOC ŠTASTNĚ

NEVYPADÁ.

„NECPI SE POŘÁD,“ VYČÍTALA MU. „UŽ JSI

JAKO

.